

Kļūt par darbarīku Dieva rokās, stiprinot savu personīgo liecību par Jēzu Kristu

Lūgšanu pilnas izvēlieties un izlasiet no šī vēstījuma Svēto Rakstu pantus un

mācības, kas vislabāk atbilstu māsu, kuras jūs apmeklējāt, vajadzībām. Dalieties savā pieredzē un liecībās. Uzaiciniet tās, kuras jūs mācāt, darīt tāpat.

Kā es varu stiprināt savu liecību?

Almas 32:27: „Pārbaud[iet] manus vārdus, un izmanto[jiet] kaut kripatiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos.“

Elders Ričards Dž. Skots no Divpadsmit Apustuļu kvoruma:

„Godīgi novērtējiet savu personīgo dzīvi. Cik stipra ir jūsu liecība? Vai tā patiešām ir stiprinošs spēks jūsu dzīvē, vai arī tā vairāk ir cerība, ka tas, ko jūs esat mācījušies ir patiesība? . . . Jūsu liecība tiks stiprināta, kad jūs izmantosit ticību Jēzum Kristum, Viņa mācībām un Viņa neierobežotajam spēkam. . . . Spēcīga liecība tiek iegūta pakāpeniski no klusiem lūgšanu un pārdomu brīžiem. Stipra liecība nāk rindiņa pēc rindiņas, priekšraksts pēc priekšraksta. Tas prasa ticību, laiku, pastāvīgu paklausību un gatavību upurēt“ (“The

Power of a Strong Testimony,” *Liabona*, 2002. gada janvāris, 101–103).

Bīskaps Keits B. Makmulins, otrs padomnieks Prezidējošajā bīskapijā:

„Liecības iegūšana . . . nav iespējama bez personīgām pūlēm. Cilvēkam ir jāvēlas uzzināt, jāmacās, lai iemācītos, jādzīvo, lai nopelnītu un jālūdz, lai saņemtu. Ja pēc liecības tieksimies pazemībā un ticībā, nāks zināšanas un līdz ar šīm zināšanām nāks gan iepriecinoša pārliecība, ka viss būs labi, gan iekšējs spēks panākt to, lai tas tā arī būtu“ (“Jesus, the Very Thought of Thee,” *Liabona*, 2004. gada maijs, 33).

Kā mana liecība var pārliecināt mani pildīt Dieva gribu?

Moronija 10:32: „Nāciet pie Kristus un topiet pilnveidoti Viņā, un noraidiet jebkādu bezdievību; un, ja jūs noraidīsiet jebkādu bezdievību un milēsīt Dievu ar visu savu spēku, prātu un sirdi, tad Viņa labvēlība ir pietiekama jums, lai ar Viņa labvēlību jūs varētu būt pilnīgi Kristū.“

Elders Dallins H. Ouks no

Divpadsmit Apustuļu kvoruma: „Mums nav pietiekoši būt pārliecinātiem

par evaņģēliju; mums ir jārikojas un jādomā tādā veidā, lai tas mūs pievērstu. Pretstatā pasaules organizācijām, kuras mums māca kaut ko zināt, Jēzus Kristus evaņģēlijs aicina mūs kļūt par kaut ko. . . . Tās tiek sasniegtas ne tikai rīkojoties pareizi, bet rīkojoties pareiza iemesla dēļ—Kristus tīrās mīlestības dēļ. . . . Žēlsirdība, tīrā Kristus mīlestība (Moronija 7:47), nav rīcība, bet nosacījums jeb dvēseles stāvoklis. Žēlsirdība tiek iegūta caur virkni darbiem, kuru rezultātā notiek pievēršanās. Žēlsirdība ir kaut kas, par ko kāds kļūst“ (“The Challenge to Become,” *Liabona*, 2001. gada janvāris, 40–42).

Ena C. Pingrī, Sieviešu Palīdzības biedrības Vispārējā prezidija otrā

padomniece: „Mēs kopā varam liksmot par atjaunoto Jēzus Kristus evaņģēliju, pateicībā novērtējot svētību, ka mums ir liecība par Glābēju un Viņa veikto Grēku Izpirkšanu par katru no mums. Es zinu to, ka mūsu personīgās pūles kļūt par darbarīkiem Dieva rokās nav bijušas vieglas un ka tās ir paplašinājušas mūs garīgi, bagātinot mūsu mirstīgos ceļojumus personiskā un godības pilnā veidā“ (“Knowing the Lord’s Will for You,” *Liabona*, 2005. gada novembris, 114).